

[Jytte Hilden]

centrale myndigheder – skal lægges ud til amterne, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet stille forslag om, at man eventuelt i den overgangsperiode, som dette lovforslag rent faktisk virker i, gør dette til en central opgave. Det er ikke, fordi vi ikke er enige med amterne i, at det faktisk er deres opgave, men fordi man kan være i tvivl om, hvorvidt man i alle 14 amter vil kunne nå at stable en ekspertise på benene.

I dagsordenen talte man om, at der skal være offentlig forskning og tvungen registrering. Hvor er de to punkter henne? Jeg skal ikke kunne sige, om det både er landbrugsministeren og miljøministeren, der skal svare, men vi pålagde faktisk regeringen, at disse ting også skulle være i orden.

I bemærkningerne til dette forslag er der også tale om et genråd, som skal ligge i undervisningsministeriet; hvad forestiller man sig dér?

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at det efter vores mening er inderlig overflødigt med et ekstra forslag på landbrugsområdet. Det, der er brug for, er, at megen ekspertise og megen idérigdom samles et bestemt sted. Når det er tilfældet, kunne man forestille sig, at noget på landbrugsområdet også ville kræve noget i relation til arbejdsmiljøet. Det mener vi ikke er nødvendigt; vi mener derimod, at dette lovforslag, hvoraf dele kommer til at give bl.a. arbejdstilsynet ekstra byrder, taler for, at der skal være forøgede ressourcer til de andre myndigheder, der vil blive pålagt opgaver som en følge af dette lovforslag. Alle vegne i lovforslaget står der pænt, at man skal samarbejde, og det er vi da også meget glade for. Vi håber meget, at man kan finde ud af det i denne kludetæpperegning.

Til sidst vil jeg trække nogle konkrete spørgsmål frem, som vi vil børe yderligere i under udvalgsarbejdet. I § 3 står der, at man kunne tænke sig, at ministeren skulle tage sig af andre teknikker. Der står i bemærkningerne lidt om cellefusioner og hybridteknikker; men hvad er det egentlig, der ligger i dette? Der tales om produktansvar. Socialdemokratiet har fremsat nogle forslag om produktsikkerhed og produktansvar, men det fortøner sig ligesom lidt i dette forslag.

Endelig er der spørgsmålet om strafferammen. Er det rimeligt, at man kun kan pålægges op til ét års fængsel, hvis man rent fak-

tisk maltrakterer naturen? Jeg taler ikke om de gode ting, man kan gøre.

Det sidste, jeg vil spørge om, har relation til import og eksport. Der står, at vareprodukter, der skal bruges til eksport, er undtaget. Det var da pokker til international solidaritet! Vi kan altså bare eksportere tingene til de andre lande, og så kan vi håbe på, at de har en eller anden instans, der kan prøve at undersøge dem. Det står faktisk i skærende modsætning til den debat, vi på et tidspunkt her i tinget havde bl.a. om farvestoffer. Hvad angår import, vil jeg bede ministeren uddybe lidt, hvordan han forestiller sig, at vi med de herlige bestemmelser, vi har i relation til EF, skal kunne sige nej til produkter fra andre lande, hvis vi ikke mener, de er i orden.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er halvandet minut tilbage af den tilmålte taletid.

Bjørn Westh (S):

Jeg er overrasket over, at der blev så meget overladt til mig, efter at vores ordfører havde været heroppe, men jeg vil gerne understrege, at vi sætter et stort spørgsmålstejn ved, om det er fornuftigt med to love – om det ikke er unødigt komplicerende. Der bliver, så vidt jeg kan se, tre parallelle anmeldelsessystemer, og det gør det vel ikke nemmere for dem, der skal have deres sager behandlet. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi inden for landbrugsområdet er i front med bioteknologien for at få fremavlet nogle mere kvælstofbindende plantearter, få forøget resistensen hos planter mod sygdom og forøget anvendelsen af biogassen.

Men som sagt er det et spørgsmål, om det er nødvendigt med to love – om det ikke bliver unødigt kompliceret.

Derimod så jeg gerne, at vi med hensyn til dyr, som jeg synes er et meget vanskeligere område end planter, fik det, jeg vil kalde et veterinæretisk råd – til fordel for både offentligheden og forskerne, hvor de kunne diskutere f.eks. spørgsmål som fåret og geden blandet sammen; det var der ingen der vidste ret meget om, før det var en realitet, ingen troede måske på, at det kunne lade sig gøre. Jeg tror, at både forskerne og offentligheden ville have gavn af, at vi havde et organ, hvor